

Τηλεκπαίδευση ή εκπαίδευση από απόσταση

Και ξαφνικά ήρθε από την Ανατολή ένας ιός και μας ανάγκασε να μπορούμε τσάτρα-πάτρα στον 21ο αιώνα – στον αιώνα των νέων τεχνολογιών.

Και ενώ η ψηφιοποίηση της λειτουργίας του ελληνικού κράτους στους διάφορους τομείς προχώρησε με πολύ γρήγορα και σοβαρά βήματα, κόλλησε στην εκπαίδευση.

Λογικό, αφού η άποψη που έχουμε για την εκπαίδευση είναι πως προσφέρει γνώσεις – έμαθες απέξω το βιβλίο της Ιστορίας, ξέρεις την Ιστορία. Έτσι κι αλλιώς πού θα χρησιμοποιήσεις τέτοιου είδους «γνώση» εκτός από το να περάσεις την τάξη;

Οι νέες τεχνολογίες, λοιπόν, κλήθηκαν αναγκαστικά να εφαρμόσουν την άποψη που είχαμε μέχρι τώρα για την εκπαίδευση. Δηλαδή βάλουμε τον εκπαιδευτικό να μιλάει στους μαθητές από απόσταση.

Μήπως, όμως, αυτές οι συνθήκες μας αναγκάσουν, επιτέλους, να σκεφτούμε ποια είναι η πραγματική εκπαίδευση;

Μήπως καταλάβουμε πως στόχος δεν είναι η «προσφορά γνώσεων», αλλά η δυνατότητα του εκπαιδευόμενου να αξιοποιεί τις γνώσεις που του προσφέρονται; Και για να συμβεί αυτό χρειάζεται να κατανοεί τις γνώσεις και να μπορεί να τις συνδυάζει και να ανακαλύπτει (ή να ξαναανακαλύπτει) **ο ίδιος ο εκπαιδευόμενος** ουσιαστικές γνώσεις.

Οι νέες τεχνολογίες δίνουν τεράστιες δυνατότητες γι' αυτή την αλλαγή. Με μια βασική προϋπόθεση: ο εκπαιδευτικός να μπορεί να κινήσει το πραγματικό ενδιαφέρον των μαθητών.

Δείτε, για παράδειγμα, αυτή την εφαρμογή που έγινε πριν από 35 χρόνια όταν δεν υπήρχε ακόμα το Internet: <https://www.youtube.com/watch?v=eK4jSS2gsPQ>

Σήμερα οι δυνατότητες είναι απείρως περισσότερες. Η χρήση του διαδικτύου στην εκπαίδευση δεν είναι, βέβαια, για να γράφουμε σαχλαμάρες στο Facebook, ούτε για να παίζουμε παιχνίδια, ούτε για να ακούμε τον δάσκαλο να μιλάει. Είναι για να μπορεί ο μαθητής να ψάχνει ο ίδιος για τη γνώση και να τη χρησιμοποιεί επειδή ενδιαφέρεται

να δημιουργήσει κάτι δικό του. Και αυτό μπορεί να το κάνει και στο σπίτι του αντί να προσπαθεί να αποστηθίζει βιβλία.

Έτσι, ο ρόλος του εκπαιδευτικού είναι τριπλός:

- α) Να κάνει την εισαγωγή σε νέα θέματα προκαλώντας το ενδιαφέρον των μαθητών
- β) Να προσφέρει μεθοδολογίες ανακάλυψης γνώσεων και
- γ) Να προκαλεί τη δημιουργικότητα των μαθητών και όχι να επιδιώκει την επανάληψη (και μάλιστα με απόλυτη ακρίβεια) των προσφερθέντων «γνώσεων».

Με τον τρόπο αυτό κάποιο ουσιαστικό μέρος της εκπαίδευσης μπορεί να γίνει από απόσταση – φυσικά, όχι με την έννοια της «τηλεκπαίδευσης» που απλώς βάζει τον δάσκαλο στην οθόνη του υπολογιστή λόγω κορωνοϊού.

Τα παραπάνω ισχύουν, φυσικά, για μαθητές από 10 ως 18 χρόνων. Τα μικρότερα παιδιά θα πρέπει να προετοιμάζονται (με τον κατάλληλο τρόπο) γι' αυτή την εκπαιδευτική διαδικασία που θα ακολουθήσει.

Ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε, επιτέλους, τι είναι εκπαίδευση με τη βοήθεια κάποιου που έδειξε εδώ και πολλά χρόνια τον δρόμο:

<https://www.youtube.com/watch?v=rCwscvTzqy4>

Επιτρέψτε μου να μην ασχοληθώ με τους συνδικαλιστές εκπαιδευτικούς – δεν αξίζει τον κόπο. Μπορώ μόνο να τονίσω τα τέσσερα βασικά προβλήματα που είχε μέχρι τώρα η ελληνική εκπαίδευση: <https://www.youtube.com/watch?v=QzXinA7vp-s>

Τάσος Ανθουλιάς

15 Μαΐου 2020

Ιστοσελίδα: <https://www.helidoni.info/>